

mus loc. cit. Ita ergo quotidie possunt signari novæ, quia latentibus possunt fieri conspicuæ; maximè cum Deo visum fuerit certis seu novis stellis aliquid indicare singulare. Vide Fortun. Licetum lib. 5. de Novis astris. De his omnibus nihil agemus, sed tantùm de priscis constellationibus & earum influxu, prout ab Astronomis signantur.

9. Causam initij Anni à Januario, cum pridem à Martio, invenies in Plutarcho, Rom. 99. 18. sed potiorè apud Ovid. 1. Fastor. à v. 163. quod approbat Clavius, d. subdens: Congruentiùs sumi principium Anni à Solstitio hyemali, quam à vernali Equinoctio; quia Sol progrediendi sine dato, ad nos cursum respicit, lumen ejus augetur, tenebræ minuantur, tuncque patet quasi altera naturæ conversio.

Ovid.

Bruma novi prima est, veterisque novissima Solis: Principium capiunt Phœbus & Annus idem.

Ovid. ibid. Et si Solstitium Brumale sit 22. Decemb. etiam post Calendarij correctionem, retinet Catholica Rom. Ecclesia Priscorum usum ex Jul. Cæsare, qui principium Anni in 1. d. Januarij constituit. Aufonius Edyl. 20. summam Mensis his versibus amplectitur:

Hic Jani Mensis sacer est, en aspice ut aris
Thura micent, sumant ut pia thura Lares
Annorum sacrique caput, natalis honorum,
Purpureos Fastis qui numerat Proceres.
Jane nove, primo qui das tua nomina Mensi
Jane bifrons, spectans tempora bina simul.

Aufon.

Constat ergo Mensis apud Romanos 31. diebus, quorum

PRIMUS DIES.

KALEND

1. Gradus 11. & secundus Decanus seu Decuria Solis stantis in Capricorno. Facies postulandi res, que fieri non possunt, cuius imago, Fœmina infundens aquam in vas periusum. Eborus, Genius, Præses, seu Patronus à Trismegisto, & Abenragel, dicitur Riruphra. Adi Kircher. Tom. 2. Oedip. cit. p. 2. class. 7. cap. 5. tab. 3. Incipit in hoc gradu Signi culmen, cuius facies Mars, de quo Jov. Pontan. lib. 3. Uran. canit: Quod medio fulsit radians Capricornus Olympo,

Capricorni cuncta.

Pontan.

Hinc etiam secreta poli, atque occulta Deorum Panduntur, variisque manent accommoda rebus Pectora, & ingenio quaesitum nomen ab ipso est.

Imagines Hieroglyphicæ Sphærarum.

Huic Decano variæ respondent Sphærae, de quibus in Prolog. §. 4. num. 3. Mulier super lectum sedens, cum qua est vitis. Piscis magnus, dimidium Plaustrum: Sphæra. Persic. Mulier nigra, operata pallio, & equitans: Sphæra. Indic. Finis Ursæ Minoris, pars Draconis, ala Cycleni dextra, cervix & caput: corpus Aquila volantis: Sphæra. Ægypt. Rex coronatus literas accipit à nuncio: Sphæra. Arab. Sol elevari incipit, longiusculi dies. Aquila & Corona occidunt: tempestatem significant, & efficiunt. Ptolem. Crater oritur matutino. Henric. Alsted. Uranom. Coxa dextra sequentis Gemini manè occidit. Francisc. Junctinus, K. Astro-

log. in Speculo. Ante Christi ann. 159. juxta Joann. Baptist. Ricciolum, lib. 5. cap. 19. Almagest. Tom. 1. insignis Solis eclipsis. Ab Albumasar dicitur quomodo figuretur à Græcis & indis ejuſmodi decuria, lib. 6. cap. 6. In secundo decano juxta Persas mulier (ait) lectica residens, cum qua piscis magnus & vitis, fons & plaustrum. Juxta Indos mulier nigris pannis ac sindone amicta, probans monetam, juxta sinicam habens. Apud Græcos apparct Ursæ minoris pars: cauda etiam Draconis cum parte corporis, qua pectus sequitur. Tunc ala Gallinæ cum rostro & collo: tum Telum, tum corpus Aquilæ, cum sine Sagitarij & Capricorni capite. Ibidem etiam pro intelligentia dicendorum, præmittit: Hæ sunt diversarum nationum inventiones celestium formarum per omnem circumculum supra terræ faciem: sive quasi faucibus quibusdam innotuit; eò quod gens Persica & Indica signum primum edidit. Ejuſmodi autem formas cum Persæ primum in orbe ad significationes advertissent; illic Indi superno ingenio arrepti altius conscendunt. Hinc Græci post Ægyptios in siderea regione consuetos, discreta stellarum intervallo fabulis suis adaptaverunt. Judicium Firmici, ut inquit lib. 8. capit. 28. undecimæ partis Capricorni; si in horoscopo fuerit inventa; aurifices, inauratores, & bractearios faciet.

Apud

Neomenia.

2. Apud Hebræos Neomenia. Sacrificia signantur Numer. 28. à v. 12. De festo plura præmissimus in Prolog. §. 2. n. 3. §. 3. n. 6. at finxerunt Talmudistæ, institutam fuisse Neomeniam à Domino, ut placaretur Lunæ; quæ valdè tristes querebatur de illo injuria irrogata, ex eo quod ab ejus orbe secrevit Deus ingentem lucis portionem, splendorisque copiam, concesseritque Soli; cum primum utrumque fecisset luminare magnum. Delirant uti solent, & blasphemii: ita Ordin. 4. tract. 6. distinct. 1. Adi Lyran. in Genes. 1. 16. Sixt. Senens. 2. Biblioth. liter. T. & Alapid. in 1. Joann. 1. 5. Ab hac die coepit Moyses explanare legem populo Israël, in cuius coetu erant decies centies milleni homines: ab omnibusque distinctè, clarè ac promptissimè audiebatur voce plusquam Stentorea, inaudito miraculo (uti observat Leonard. Marius in Kalendar. Judaic. & in Deuter. 1.) cum jam esset annus quadragesimus ab egressu de potestate Pharaonica, Moysesque tunc esset 120. annor. Siccine perstitit per dies 36. in Campesribus Moab, ubi erant aurifodinae, & unde decursu temporis Elias raptus in cœlum: Adrichom. in Ruben, n. 53. Ita lex denuò indicta, postquam per Josue debellaverat Moyses cunctos Reges cis Jordanem. Deuter. loc. cit. & Sederolam, cap. 10. Appositè subdit Alapid. Sic Dominus Jesus prima die Januarij circumcissione sua, nomineque legem novam condere, eamque suo sanguine sancire coepit; ut merito hoc novi anni, novæque vite Christianis sit exordium: quod quidem portendit Moyses, dum eo die & mense promulgavit Deuteronomium. Hac ipsa die instituta pridem Circumcissio, præceptaque Abrahamo, & post duos annos est natus Isaac, juxta Eliam Reusner. ex Genes. 17. 10-21. 2. in Diar. historic. Vid. 29. Decemb. num. 2. At notandus ritus Judæorum in singulorum circumcissione, ad quam ornant Eliæ fellam, putantes spiritum Eliæ præire ante faciem pueri circumcidendi, pactum circumcissionis zelantem. Vide Sixt. Senens. 7. Biblioth. Sanctæ, de Marci Evangel. Contr. Anabaptistas. Patet, quàm ludicrum, ex circumcissionibus ante illius existentiam. Magis ludicrum, quod astruit Rab. Josue Jebamoth, cap. Haboleths. ubi: Quis baptizatur, & non circumciditur? Ecce conversus de gentilitate ad veram fidem. Sic enim invenimus in matribus, scilicet in Sara & Rebecca, in Raabele & Lia, que fuerunt baptizate & non circumcise. Ride. Addit etiam hac in die post diluvium apparuisse cacumina montium: fallitur, quia 1. Decembr. Genes. 8. 5. Salomon mortuo

Fabula Talmudica de Luna.

Explanatio mirabilis Deuteronomij per Moysen.

Instituitur Circumcissio. Nascitur Isaac.

Salomon regnat.

David, sedet super domum Israël, & Juda: Rabb. Abrah. 3. Reg. 2. 12. Fabulam de ejus annulo videbimus, 17. August. 3. Reijciuntur foemina alienigenæ à Judæis post reditum in patriam è captivitate Babylonica: Joseph. 11. Antiq. cap. 5. Vide 1. Mart. n. 4. A Genebrardo in K. præfigitur initium Anni arborum, de quo infr. Hodie etiam accidit ablegatio Judæorum ad Joannem Baptistam, de qua Joann. 1. 19. Reusner. (etsi Gifflandis signet, 15. April.) additque, anno Christi 33. per Samaritanos, quò non receptus, ægrè ferentibus filiis Tonitruum, iter direxisse in Jerosolymam; ex Luca, 9. 51. & Calixtus Placentin. in Supputat. Tempor.

A Judæis dimissa externa conjuges.

Christi gesta.

3. Hac enim sacra inveni: notanda & Ethnica, ut constat falsum, quod Claudian. canit in Mallij Theod. Panegy. v. 266.

Claudian:

Turpia non latios incestant nomina fastos. Apud Romanos Kalendæ. Dies Ægyptiacus juxta Gyrald. & Ranzon. tamenli famigeratus, quia initium anni, & electi Cofs. pro Regibus expulsis: Plutarch. Rom. 99. 18. Kalendæ totius anni dicatæ Junoni. Ovid. 1. Fastor. v. 55. & Alex. ab Alex. lib. 3. Dier. Gen. cap. 18. Officia incipiebant Reginae sacrorum, quæ omnibus Kalendis Junoni agnâ sacrum facere debebat: & pro insigni virgam ex malo punico capite ferebat, vocatam Miraculum. Alex. Neapolit. lib. 3. cap. 18. Potius, Inarculum, ut inquit Festus Pomp. lib. 9. & nos 24. Mart. n. 9. His in Kalend. ut notat Jul. Cæsar Bulenger. System. de Circo & ludis, cap. 7. à novis Cofs. exhibiti Circenses magna pompa: pridemque descendebant cuncti Magistratum Candidati ex Hortulorum colle in Campum Martium, & per suffragia qui Cofs. electi, in theatro publicè epulabantur: denique cum mappa missa esset, incipiebant ludi. Justinian. de Consulib. constitution. 105. Cæsiodor. lib. 3. Epist. 51. Tertullian. de Spectacul. cap. 29. Turneb. lib. 18. Advers. cap. 23. Mappa, qua Prætor signum quadrigis mittebat, ut è carceribus exirent. Idem Sueton. in Neron. cap. 22. Panvin. in Circens. lib. 1. cap. 14. Bulenger. d. cap. 16. Erasim. Chiliad. 3. Centur. 7. Adag. 81. Adrian. Jun. Centur. 4. Adag. 67. Juvenal. Satyr. 11. v. 191. Martial. lib. 12. Epigr. Unde Georg. Cedren. in Compend. Histor. fol. 139. inquit: Mappula nomen Romanis tali de causa usurpatur: mos erat, ut Cofs. in theatro epularentur: at postquam saturati convivio erant, manileque, quod manibus tenebant (quod & Mappa dicitur) projicerent, & certamen adornabant. Circenses hujus diei signat Sidon. Apollin. Panegy. de Urb. Narbon. à v. 271.

Kalendæ sacrae Junoni. Regina sacrorum.

Ludi Circenses.

Quid mappatur: mos erat, ut Cofs. in theatro epularentur: at postquam saturati convivio erant, manileque, quod manibus tenebant (quod & Mappa dicitur) projicerent, & certamen adornabant.